



LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats: 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetes 1'50.
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

Lo gall de la república possibilista



—Tingui, D. Práxedes, ja está plomat: tirlí á l' olla y fassin caldo per engreixá á la monarquía



PEBROTS Ó TOMÁQUETS?



UE queda de aquell poderós partit possibilista, que sigué un dia la esperansa de la patria? Un jefe que no exerceix públicament, una petita col·lecció de diputats y senadors que no poden redimirse del pecat original de deure l' acta á las complacencies sagastinas y un número mes ó menos gran de soldats aturullats, marejats, desprovistos enterament d' aplom y confiansa.

Ahir tenia un programa clar, precis, concret, patriòtic y republicà. Avuy no té mes bandera que la indecisió, ni recull altre fruyt que l' ridicul.

Aquells que avants l' entusiasmaven parlantli de anar resoltament á la República, recabant una tras altra las llibertats democràtiques, solidantlas ab perseverancia y executant una obra pacient pero segura, li diuhen avuy que ja s' ha tancat l' era de las conquistas políticas, qu'es necessari prestar tot l' apoyo al govern de la monarquia, y que de la República ni cal parlarne. Pero aixó si: l' partit possibilista no abdicará de la séva historia y seguirá dihentse republicà.

Si algú's proposava aumentar l' excepticisme del pais, en benefici de las institucions, que viuhen sols de l' anèmia política, pot alabarse de haverho conseguit. Aquests teixidors de sofismas que á última hora s' entregan ab tant dalé á la séva tasca, haurán prestat a la monarquia un servey major que si s' passessin al seu camp, en correcta formació y ab armas y bagatges.

Perque la defeció franca provocaria quan menos un desprendiment important. Tots los elements sincerament republicans no s' mourian del camp de la República, y anirian resolts á enrobustirlo sentit gubernamental de la coalició republicana. Mentre que avuy enredats en las trenyinas castelaristas, agotan miserabilement la séva forsa, l' seu prestigi y la séva respectabilitat.

* * *
Hi ha res al mon mes ridicul que la desayrada situació que l' s crea D. Emilio?

En Castelar impulsant als seus amichs á ferse monárquichs, dihentlos que veurá ab gust que se n' fassin, traballant perque s' refundeixin ab la majoria sagastina; pero afegint qu' ell per la séva part s' ha de mantenir republicà, no permetentli la séva història realisar lo que aconsella als demés desde casa séva ¿no es un escandalós exemple de perturbació, de confusió y de inmoraltat política?

¿De qui será jefe en Castelar? ¿Dels que se n' van á la Monarquia obehintlo ó dels que no volen anarhi, imitantlo? ¿Quins serán los possibilistes: los tránsfugas ó l' s tontos?

¡Ah! No en vā per realisar aquesta obra extravagant, traballa á porta tancada. Ell, l' home que deu tota la séva carrera á la tribuna y al parlament, ab tot y possehir un acta de diputat, deixa de cumplir lo seu deber, abstinentse de assistir á las sessions del Congrés. En Silvela, no tenint per convenient concorre á las Corts, vā negarse á acceptar un' acta, no vā permetre que l' elegissen. En Castelar la té y no l' usa, quan tothom reclama qu' expliqui las ambigüetats ab que vé perturbant las conviccions y la conciencia dels que durant vint anys han militat á las sévas ordres.

* * *
Aquest dia reuni á casa séva á la minoria possibilista. La reunió tingué efecte á porta tancada. Pero així y tot se sab que s' dibuixaren dugas tendencias entre l' s reunits: la dels que volen ferse monárquichs quant mes prompte millor, y la dels que prenen continuar dihentse republicans. Y com á llas de unió dels uns ab los altres, y á pesar de que las dos tendencias son completament irreconciliables, se busca una fórmula per no precipitar la disolució del partit.

La fórmula consisteix en dir que son ministerials, y que prestan tot l' apoyo al govern, en quant los hi promet los seus antecedents y la séva historia.

Es á dir: que continui l' equivoch; no declarar per res del mon si son ó no son republicans; pero aixó si, traballar resoltament de acort ab los monárquichs.

La cosa faría riura, si l' estat de la política espanyola, cada dia més trist y atzarós, permetés pendres en broma aquest joch funest.

En aixó s' reproduueix al viu la dita de n' Sendil, lo Manolito Gázquez català, que anys enrera feya riure á tothom ab las sévas mentidas estupendas.

O sino, jutjin vostés mateixos.

* * *
—A casa méva —digué un dia l' famós Sendil— tinch una tomaquera que fà pebrots.

—De veras?
—Homes, veniu á veure.

Y alguns dels concurrents al cafè ahont en Sendil explicava sempre las sévas extranyesas, se n' anaren ab ell á veure la extraordinaria planta.

En Sendil els mostrà una tomaquera plantada en un test, qu' estava plena de tomáquets.

—Aquí la teniu —ls digué ab ayre triunfant.

—Pero Sendil —li observà un dels concurrents.— Aixó no son pebrots, sino tomáquets.

—No, senyor: aixó son pebrots.... Vaya si son pebrots!.... Tenen la forma de tomáquets, lo gust de tomáquets, qualsevol los pendrà per tomáquets; pero son pebrots, no ho dupteu, son pebrots. Y aquí està l' mérit de la cosa, que sent pebrots semblin tomáquets.

Y no hi hagué medi de treure l' de aquí. Y de aquesta feta s' ha fet célebre la tomaquera de n' Sendil.

* * *
Lo mateix passa ab lo partit possibilista de n' Castelar y ab en Castelar mateix.

Mireulo: es un partit que dona fruyt monárquich, traballa d' acort ab los monárquichs, la séva obra resulta eminentment monárquica, los monárquichs la reben ab gust y proclaman ab entusiasme las sévas excelencies; pero ells ho diuhen, no son tomáquets, sino pebrots; no son coronas, sino gorro-frigis.

Hi ha que deixarlos ab la séva deria.

Lo únic lamentable, en tot cas, es que un home de la talla de n' Castelar, en l' últim període de la séva vida, haja volgut posar-se al nivell del bromista Sendil.

P. K.



ASTELAR tira per sant.

Tant es així, que ha arribat ja al periodo dels miracles.

¿Volen res més miraclos que la teoria, per la qual los seus amichs han de ser ministerials de un govern monárquich y republicans á la vegada?

Ser y no ser á un temps: y ser y no ser dugas cosas distintas.

L' inventor del misteri de la Santissima Trinitat, se quedaria llusco davant de la novissima teoria possibilista.

Davant de la casa de D. Práxedes, l' altre dia vā suicidarse un home, acossat per la miseria.

Al tirarse l' tiro, podia dir:

—Ave Cesar, morituri te salutant.

La pomposa fatxada que vā edificar en Sagasta ab lo nom de ministeri de notables, als pochs mesos de servir, està tota quartejada y próxima á derrumbarse.

En Montero Ríos se n' vā á casa séva porque no volen donarli las autorisacions que necessita per organizar la administració de justicia á la mida del seu gust.

En López Domínguez fà lo mateix per idéntichs motius.

A n' en Gamazo, la cartera de Hisenda li pesa com una montanya.

Y D. Venancio, faltat de salut, està que no pot dir faba.

Mentre tant, D. Práxedes se grata la barba ab totes dugas mans, y amenassa quedarse sense pels.

¡Pobre D. Práxedes! ¡Qui havia de imaginarse que acabaría per ser víctima de un afeycid!

Lo Directori republicà aconsella als partidaris de la coalició que baix cap concepte abandonin los Ajuntaments y Diputacions, en primer lloch, perque la llei no ho consent, y en segón terme, perque es necessari inspeccionar las rectificacions del cens, y tenir dret, encare que siga en part, á presidir las futuras eleccions.

Aquesta tendencia política ve á confirmar plenament lo nostre punt de vista, respecte á la necessitat de fer us continuo dels medis legals pera conseguir l' enrobustiment del partit republicà y l' triunfo de la República.

Los possibilistes que blassonan de republicans, es impossible que siguin creguts, si no s' apressuran á donar una prova evident de la séva sinceritat.

La única prova convincent consisteix en prescindir de la direcció espiritual de n' Castelar.

Després dels esforços que ha practicat per portar als seus amichs á las filas de la monarquia, ha quedat inhabilitat pera dirigir á un partit que vulga passar plassa de republicà.

En politica, no sols se peca d' obra, sino de intenció.

* * *
Ademés, es indubitable que dirse republicà sense fer de l' ofici, es pitjor mil vegadas que deixar de serlo ab tota franquesa.

Ja n' té prou Espanya ab la fusió creada per en Sagasta, perque vinga en Castelar á crear la confusió.

Lo de Badalona vā acabar á satisfacció de aquella vila, ab la llibertat dels presos, gracias á l' energia dels vehins, qu' estavan resolts á tot, per conseguir-la. A prenguin los pobles tots en aquest exemple.

Fins El Motin, partidari incondicional dels procediments revolucionaris, en lo cas concret del retrahiment dels nostres diputats, sustenta l' mateix criteri que LA CAMPANA DE GRACIA, quan diu:

«O al Congreso ó á las barricadas! No hi ha altre dilema.

»Se pot anar á lo segón? Doncs no hi ha que parlar de lo primer. ¿No s' hi pot anar? Llavoras á cumplir ab lo que s' obligaren al acceptar lo càrrec.

»¿O no hi ha més qu' exigir sacrificis dels electors á pretext de que la lluya legal es molt convenient, pera retirarse á la primera contrarietat? ¿Creyan tal vegada que anavan á triunfar en votació ordinaria?

»Al Congrés! Al Congrés! Quan s' acceptan certis compromisos no hi ha més remey que cumplirlos. ¿O s' vol portar á la lluya legal lo mateix procediment que á la revolucionaria, predicarla constantement y no practicarla mai?

D. Antón ha dit á n' en Sagasta que no vol sessions dobles, y que si l' gobern desitja fer passar los pressupostos ab facilitat, desglossi las reformas de Guerra y de Gracia y Justicia.... Es á dir, que tiriá l' ayuga á dos dels seus companys de ministeri.

Y en Sagasta s' arronsa.

* * *
Pero, D. Práxedes: ¿com es que ab aquestes qüestions, no fà lo mateix que vā fer ab l' aplassament de las eleccions municipals?

¡Alsa, maco! ¿Per qué no declara permanent la sessió del Congrés, fins á rendir per fam y per cansanci als diputats conservadors?

Sembla, D. Práxedes, que ab una vegada de ferho ja n' ha tingut prou.

Y aixó que l' s conservadors no saben fer barricadas....

En cambi son uns traïdors que tenen corassonadas.

Estém enterament conformes ab las següents paraules que publica El Mercantil Valenciano:

«Creyem que l' s diputats republicans tornarán al Congrés pera discutir los pressupostos, perque aquesta discussió es una de las necessitats més grans del pais, quals sagrats interessos no podém desaparar. ¿Qué importan les ofensas rebudas al costat del cumpliment del deber que 'ns imposa lo bé públic?

* * *
Nosaltres creyem que l' s diputats poden efectuar un acte de propaganda molt eficàs, demostrant que la monarquia, ab los seus despilfarros inevitables, està impossibilitada de salvar la Hisenda y de realzar lo crèdit de la nació.

Ab sols presentar lo pressupost republicà davant per davant del pressupost monárquich, acabarian per conquerir las simpaties de totes las classes socials, cansades de pagar sense fruyt y de imposar sacrificis sense compensació possible.

La eloquència dels números es convincent, y avuy los números s' han declarat partidaris acerrius de la República.

Ha sigut nombrat de R. O. arcadre de Manresa, l' Sr. Lletjós, individuo del Comité provincial possibilista.

Si al Sr. Abarzuza y al Sr. Almagro no'ls hi donan una cartera, en cambi, al gran elector del Sr. Junoy li donan una arcaldia de R. O.

Lo Sr. Lletjós es un aprofitat comerciant de grans.

Ell podrà dir, per coneigüent, qu' es lo primer possibilista qu' ensua.

CARTAS DE FORA.—A Ginestar han tingut un canvi d' ensotanat, y bé poden dir que alguna cosa han guanyat ab ell, ja que tot lo que l' primer era feréstech, es lo segon amich de moixigangas y expansions més ó menos místicas. A lo menos ell no ha parat fins que ha pogut comprar un armonium trayent los quartos dels seus feligresos á copia de rifas y colectas. Per cert que no se sab que per efectuar las rifas pagués la part que correspon al Estat, ni que demanes lo permis corresponent. Avuy ab l' armonium son molts los que van a

la iglesia, pero més pel gust de alegrarse sentint la música, que pel desitj d' entregar-se a la devoció. Lo dia 10 del actual van contreure matrimoni civil un vehí y una veïna del poble, resultant l' acte que se celebra davant del Jutje, una manifestació solemne é imponent.

Es veritat qu'en la vila de Amer, hont sempre hi havia hagut dos metges, ara que no més n' hi ha un y aquest es regidor, ha tingut la barra de demanar una subvenció al municipi, de qual corporació forma part?

Es cert que l' apotecari de la mateixa població's val de un practicant de 13 anys d' edat, lo qual té molt esmarts als veïns que han de valerse dels seus serveys?

En lo pressupost de la vila de Castelló de Ampurias hi figura una partida destinada a un dependent del secretari. De questa manera l' secretari efectiu pot dedicar-se a escriure un periódich y a la pràctica de l' agricultura, olvidant aquell refrán ampurdanés que diu: «Qui's lloga, sos plahers se juga.» Y per cert que l' seu periódich té moltes distraccions, y diu que el primer de maig passá ab tranquilitat, sent aixís qu' entre els obrers constructors de un pont sobre l' Muga va haverhi garrotadas, y no diu res quan s'estimba la tartana conductora del correu; però en canvi recomana als agricultors que quan cavin el blat de moro procurin no malferirlo, perque 's moriria, consell aquest digne de n' Pere Grullo. ¿No valdría més que aquest fulano fés sols de secretari, ja que per això cobra y es-tolviaira a la població l'sou que cobra l' seu ajudant?

En los carrers de Figueres van ser sorpresos dos hermanos del convent de monjas de la Providència, qu' entre tots dos portaven 42 kilos de porc, entrats d' amagatots y sense pagar drets. ¿Que me'n diuhen de aquests misticis matuteros? La Junta de consums va imposarlos triples drets y 'ls hermanos, ab tota la resignació cristiana de que son capassos, varen conformar-s'hi. Es lo qu' ells devian dir: Més va patir Déu per nosaltres, que nosaltres per les monjas de la Província.

LO QUE PASSA

—Ja sabs lo que passa, Tófol?
En Sagasta ens va jurar
que, en sent poder, buscaria
los medis d'estalviar.
Avuy qu' es al candeler
y té lo que li convé,
diu que les economies
per ara no poden sé.
No es que l' home's negui a ferlas;
però opina qu' es precis
avants d'intentarne alguna,
sospesar ben bé l' pais.
¿Qué te'n sembla d' això, Tófol?
—Jo 't retoch!
Que lo que passa aquí a Espanya,
jo no crech que passi en lloch.

—Fa una pila de senmanas
que l' Congrés està reunit,
y en tot aquest temps s'ignora
que haja fet res de profit.
Discursos interminables
y casi sempre bunyols;
luttas sobre si fulano
significa naps ó cols.
Molta gresca, multa intriga,
molt soroll, molt moviment...
però res, res que interessi
al pobre contribuent.
¿Qué te'n sembla d' això, Tófol?
—Jo 't retoch!
Que lo que passa aquí a Espanya
jo no crech que passi en lloch.

—Don Emili (que Deu guardi)
acaba de declarar
que apoya a la monarquia
y... sempre republica!
Los bromistes que l' segueixen,
entre crits y aclamacions,
han acceptat desseguida
aquestas afirmacions.
Y tenim que ara com ara
los monàrquics posan greix,
gracias a uns senyors democràtics
que no son ni carn ni peix.
¿Qué te'n sembla d' això, Tófol?
—Jo 't retoch!
Que lo que passa aquí a Espanya
jo no crech que passi en lloch.

—Recordas que l' Sr. Práxedes
defensava com un brau
això que ara aqui apellidan
lo pressupost de la pau?
Donchs després de mil enredos
s' acaba de sapigüe
que del pressupost de guerra
no pot disminuir-hi res.
De manera que resulta
que, al reves de totes parts,
aqui lo únic intocable
es lo sou dels militars.
¿Qué te'n sembla d' això, Tófol?
—Jo 't retoch!
Que lo que passa aquí a Espanya
jo no crech que passi en lloch.

—Desde fa quinze ó vint dies
tenim lo cólera extès
per la frontera francesa,
y l' govern, res no sab res!

Quan ja l' tinguem dintre casa
escampat per tots cantons,
t' veurás llavors si n' sab perde
de mida y precaucions!
Quan s' hi es a temps, santa calma
ó indiferència total;
quan ja es tart, grans corredissas
per veure d' aturá l' mal.
¿Qué te'n sembla d' això, Tófol?
—Jo 't retoch!
Qu' es qüestió d' agafà Espanya
y tirarla....

—Ahoni?
—Al foch!
C. GUMÀ.

GALIMATÍAS



RA si que ja no sabém ahont som.
Hem arribat a un estat tal de
desguiterrament y anarquia en
las ideas, que las cosas més ra-
ras y extravagants se converteixen
en possibles.

O sinò, calculin vostés ma-
teixos.

Ara 'ls gallegos volen ferse...
¿qué dirian?

—Federals... ó tel vegada socialists... ó...
Res d' això: volen ferse inglesos; jinglesos!

¡Com si a Espanya no n' tinguessim ja prou y massa.
Y total, per qué?

Perque l' govern tracta de suprimir la séva capita-
nia general.

Ara veïn quina desgracia! ¡Galicia sense capitania
general; la Corunya privada de veure constantment
los dos soldadets colcats de centinella á la porta de l'
autoritat militar del districte!

¡Es clar que això subleva y obliga á qualsevol poble
a ferse anglés, y moro y tot!

La situació actual d' Espanya fa absolutament ne-
cessàries las economies. L' hisenda nacional està a l' últi-
ma pregunta, y si no s' procura donarli una mica de
respiro, es fàcil que un dia torsi l' coll y no s' aixe qui
may més.

D' aquesta necessitat tothom n' està convensut. Tot-
hom ho diu:

—Hem de reduir los gastos, hem de castigar enér-
gicament lo pressupost. Es precis, es indispensable, es
qüestió de vida ó mort.

Pero quan s' intenta la primera economia, quan lo
ministre de la Guerra declara qu' es necessari supri-
mir unas quantas capitaniás generals, los gallegos s'
olvidan de lo que havian dit y sense més ni més se dis-
posan a ferse inglesos.

Ja 'ls agrada que s' fassin economies y que se supri-
meixin gastos superfluos; pero no a casa seva. Que s'
aboleixi tot, que s' deixi cessant á tothom... pero Jay
del govern si toca la capitania general de Galicia...
Inglatera hi guanyará quatre províncies.

Sevilla—un' altra de las víctimas de las reformas mi-
litars—també va quedarse sense capitania; pero no s'
vol fer anglesa, tal vegada troba que l' alegria del Guad-
alquivir y la tristesa del Támesis son absolutament
incompatibles.

Sevilla acut a un altre sistema: se posa a fer lá pòr.
Amenassa als als y als baixos, y assegura que si se
suprimeix la séva capitania general, passara això y
allò y lo de més enllà; coses tremendes.

Llegeixin lo que un diari de Sevilla diu, y horrori-
sinse:

«Los sevillanos apelaremos a todos los recursos ima-
ginables para que no se nos arrebate lo que constituye
nuestra dignidad...»

¡Eh! ¡quin modo d' agafà l' rabi per la dignitat?

«...llegaremos hasta decir que el Trono...»

No s' distreguin, que això es bo.

«...que el Trono, tan necesario de apoyo en estos
tiempos de vacilacions, de tibiezas y de positivis-
mos, puede peligrar...»

¡Apreta!

«...puede peligrar y hundirse en la indiferència de
los que ven con dolor que gobernantes mal aconseja-
dos le enajenan torpemente las simpatias de que
goza...»

¡Tot perque volen suprimir la capitania general de
Sevilla!

Pero encare hi ha mes: lo periódich sevillá ha pres-
l' arrencada ab molta furia, y va a parar lluny.

Després de parlar de peligros y hundamientos, enfos-
queix més la veu y diu:

«...viuen moments de prueba para la nación es-
pañola...»

¡Y tall! ¡voler suprimir la capitania general de Sevilla!
«...pero aun creyéndolo y sintiendo los efectos pri-
meros de dolorosas catàstrofes...»

¡Anda salero!... ¡jeche V. catàstrofes!

«...de dolorosas catàstrofes que se avecinan y que es-
tallaran el dia menos pensado...»

Just: lo mateix dia en que s' tanqu la séva capitania.

Després d' això, un no sab si riure o plorar... o ferse
ingles.

Espanya es un llo que ni'l Pare Etern podrà arreglar
en tota sa vida.

¡Apaga y ramones!

FANTASTICH.



BADALONA 'ls comissionats de
apremis de l' Arrendataria de
las cédulas amenasaren al pú-
blic ab un revòlver.

A Huelva surten ab escopetas,
disparan y fereixen a tres
vehins.

Si las cosas van seguint
aixís, y l' govern vol fer ne-
goci, casi no li queda mes re-
mey qu' estancar las caixas de mort y buscar un' al-
tra arrendataria que s' encarregui d' explotarlas.

A mes de que 'ls pressupostos quedarán ab un gran
déficit, lo famós Gamazo, al objecte de deixar una se-
ñal perdurable del seu pas pel Ministeri de Hisenda,
projecta contractar un empréstit de 760 milions de
pesetas.

Proba de la maestría
del ministre salvadó:
'ns estronca una sangria,
y 'ns talla l' cap en rodó.

—Esperem la crisi pera determinarnos—varen dir
alguns elements possibilistes que assistiren a la reu-
nió celebrada a casa n' Castelar.

Y ha vingut la crisi, y en Sagasta ha dit ab tota
franquesa que per ministres no necessita a cap possi-
bilista.

Y ara 'ls qu' estaven mes impacients, exclaman:
—Vaja, torném a plegar lo tovalló y torném a des-
plegar la bandera republicana.

Ha dit en Castelar que la República havia de ser
conservadora y cristiana.

—Cristiana?
—Ah, ja entenç! Una República que segueixi punt
per punt la Passió y Mort de Nostre Senyor Jesucrist:
que l' assotin, la coronin d' espines, la treguin al bal-
có y la clavin a la creu.

Y per no ometre l' mes mínim detall, no faltarà un
Castelar que li posi l' I. N. R. I., com no faltarà tam-
poch algun Longinos Abarzuza ó Almagro que li don-
gan la llansada.

—No veuhen? No hi puch fer mes. Los ensotanats de
Leon m' agradan.

Si senyors: m' agradan molt per haver decidit que
s' negarà sepultura eclesiàstica als que al morir estàn
casats sols civilment, y als que se n' vajan a ca 'n
Taps, si al moment d' estirar la perna, fa dos anys
que no han rebut los sagraments.

Ja saben, donchs, lo que han de fer, tots aquells
que al durlos al cementiri, no volen que 'ls capellans
vajan al seu darrera a ferlos mal de cap, a encostipar-
los ab lo ruixim del salpaser ó a posarlos en perill d'
estornudar ab lo fum del encens.

A Málaga aumenta de dia en dia la febre d' emi-
gració. Son molts los que s' venen la poca pobresa
que 'ls quadava, prenent passatje en un barco qual-
sevol, y jala! cap a Amèrica faltan malagueños.

Els ens ensenyen lo camí qu' haurém de seguir
tots mes d' hora ó mes tart.

Al últim a Espanya no ha de quedarhi mes que l'
element oficial.

Y si volen cobrar contribucions, que se las paguin
ells mateixos.

En una reunió de possibilistes, s' està discutint ab
molç calor si es més convenient ser ministerial en
sech ó xupant alguna cosa.

Hi ha qui defensa l' temperament positivista, dihen:

—Y en fi, senyors: jo me n' hi vaig, y qui no vul-
ga seguir que no segueixi.

—¡Alto!—exclama l' president, qu' es un subjecte
molt pintiparat en la séva manera de parlar.—Los
acuerdos se han de tomar per majoria. De otra suer-
te nos exponemos a provocar cisne.

¡Un cisne per un cisne!

De La Publicidad:

«Sigamos siempre al lado del Sr. Castelar, que es
el hábil piloto que dirige nuestra nave.»

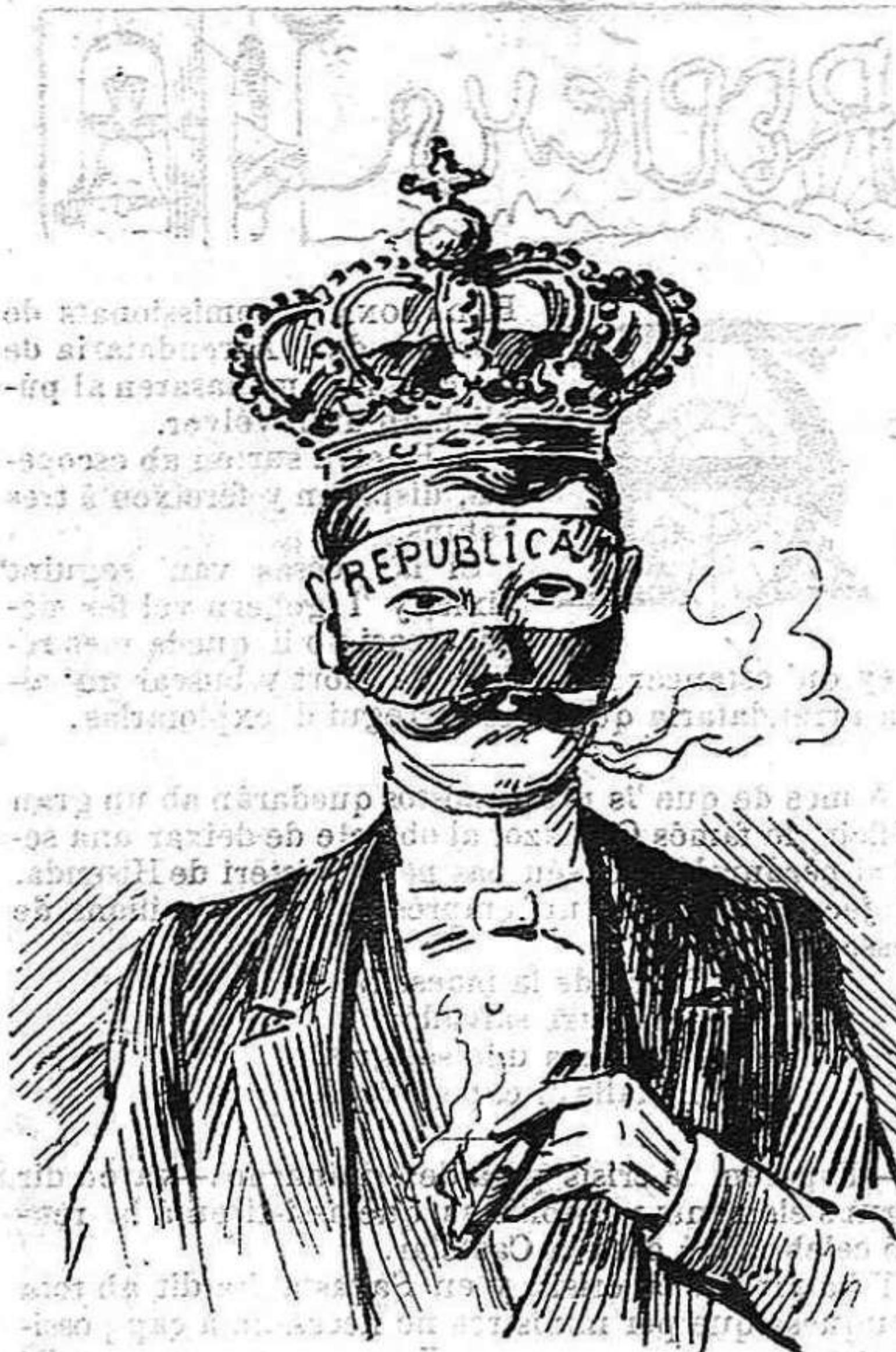
¡Ep! Entenemnos: ¿pilot ó patró Aranya?

Los pilots s' embarcan, y ara, precisament a l' hora
del safarranxo, D. Emilio s' ha tancat a casa séva.

Una frasse que s' atribueix al emperador Guillèm
de Alemanya, al veure desfiljar las tropas italianas:

—Bonich exèrcit!... Bonich exèrcit! Cent mil ve-

Notas de la setmana



DISRESSES DEL DIA.
Aquests han volgut que tot l'any fos Carnestoltes.

gadas preferiria tenirlo de cara al davant meu, que al meu costat.

Partidaria de la triple
la Italia s'va descrismant...
i per rebre aquests piropos
la ximple s'està arruinant....

Supòsinse qu'en Cánovas un dia crida à casa séva als diputats y senadors del seu partit y 'ls arenga di-
hentlos:

—Senyors: es necessari que desde aquest moment se declarin tots vostés republicans. Jo no me'n decla-
raré, per no desmentir la méva història; però vostés declárense. Votin ab la minoria colisionista; posinse à las ordres de 'n Pi y Margall y de 'n Salmeron; però no per això deixin de ser monárquichs.

Si en Cánovas feya una cosa per l'istil gno es ve-
ritat que no quedaria altre remey, que cridar al Doc-
tor Esquierdo y dirli:

—D. Joseph: fassí l'favor de donarli una mirada?

Un recort.

Quan en Castelar vingué à Barcelona, al visitar lo Circul republicà històrich, ahont pronuncià un discurs, un intim amic nostre, al usar de la paraula avants qu'ell, digué:

—Se'n acusa de que 'ns acostém à la monarquia. En efecte, 'ns hi acostém com s'acosta l'atleta al enemitch que tracta de derribar.

D. Emilio donant mostres de assentiment, digué ab vivesa:

—Eso... eso!....

* *

Aixó succechia al any 88.

Y ara hi ha qui 'ns vol fer creure que ja llavoras en Castelar havia iniciat la evolució monàrquica, que ha posat de manifest en aquests últims temps.

Es inexacte.

En aquella fetxa—y aixó que llavoras també go-
bernava en Sagasta—D. Emilio encare manejava l'
ariet.

Aixó, en canvi, l'ariet demoledor s'ha convertit en puntal de la monarquia.

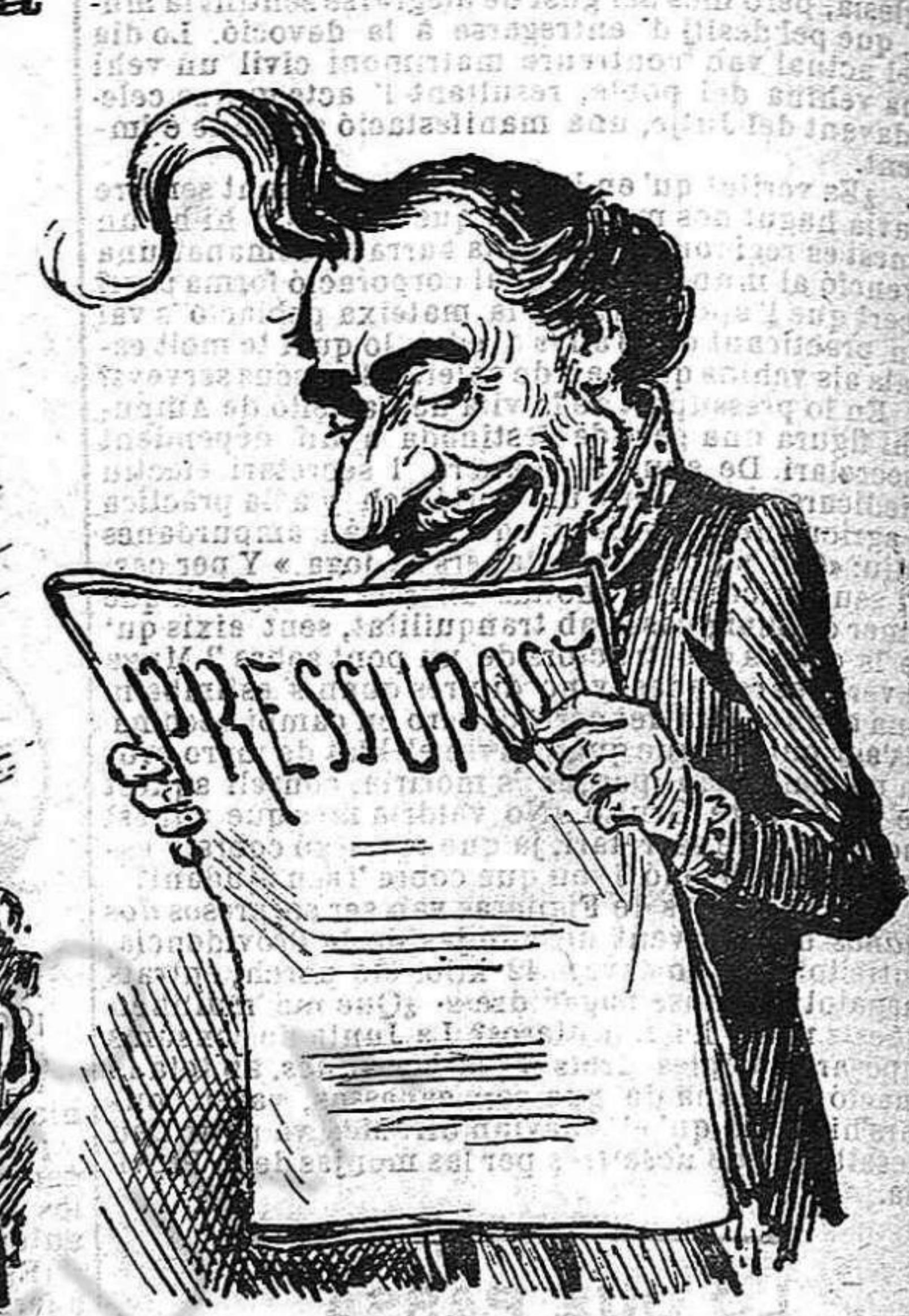
Lo famós pare Jacinto, que tanta brega vā moure, abjurant de la religió catòlica, casantse y pretenent fundar una nova religió, cansat de veure que l'ne-
goçi no li marxava prou bé, ha tornat à entrar en lo gremi del catolicisme, sometentse de nou à la Iglesia incondicionalment.

Per efectuar aquesta evolució, sols una cosa deu ferli nosa: la senyora.

Encare que ben mirat, de la qu'era sa muller pot ferne la séva majordona, y à casa séva tot seguirà de la mateixa manera.



L' ASTRE D' AVUY
—No te la cuertes!



LA SITUACIÓ ACTUAL

—Lo nostre ideal es lo pressupost de la pau... sense disminuir los gastos de la guerra.

Un xitxaretlo que no tenia sobre ahont caure's mort, feya l'amor à una dona vella y rica.

Y aquesta li preguntava:

—Pero z'vosté ab qué conta? qué té vosté?

Lo jove, fentli l'ull, li responia:

—Una gran... riquesa oculta.

—Oculta?

—Si, senyora: la tinch amagada, perque si en Gamazo ho olorava, 'm faria pagar una forta contribu-
ció.



Desde qu'estimas à un home
los aucelets que criavas,
faltats ja del tèu carinyo;
s'han mort de celos... y gana.
S. URS.

Las personas ab qui 'm faig
son altas y distingidas;
calculin que totas elles
resultan ser colomistas.

Entre grans crits de la sogra
y plorallis de tres nens
ja 's dich jo, senyors, que à casa
semebla pitjor que al Congres.

Quan cantan los capellans
las absoltas per un mort,
jo crech que cantan alegres
perque 'ls donan un bon sou.
J. CASANOVAS VENTURA.

Lo si ahir vares donarme
y avuy ja 'm has dit que no:
semblas, nena, un niño gólico
quan passan à votació.
RAMONET R.



A LO INSERTAT EN L'ULTIM NUMERO

1. XARADA.—Pa-pa-na-ta.
2. ANAGEAMA.—Tacas—Casta.
3. GEROGLIFICH.—Per mojorals las diligencias.

Han endavinat totes las solucions los ciutadans Bal-
tasaret de Figueras, Un Concejal, Un Fumador, y Dos
de casa séva; n'han endavinadas 2 Un Músich desafin-
nat, Barberet y Ll. Mut; y l'no més Cisquet Carrera y
Fasol, y Lluis Viola y Parats.



XARADA

Es molt hu-quart la Total
y de tres-quart carinyosa:

—Dos que hi trobo es una cosa:
qu' es quart-quart—deya en Marsal.

J. BOYA.

ANAGRAMA

Menjant total amanit
la filla de 'n Pau Cabot
un mocador vā tacarse
molt bonich, qu' era de tot.

Després que vā estar total,
al tot se n'va anar depressa
y va dir à la minyona:
—Total la falta Treseta.

J. D. DOMENECH.

GEROGLIFICH

X

d d d d

FIN

I

LIRA

TI

EUARDO THOMAS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans Cantor de Bellesguard, Xich de Valls, Ramón P. Ross, Cisquet Carrera y Fasol, Lluís Blanch, Pau Guerra, Un Fumador, Dos de casa séva, Un Concejal, J. Giné y Morell, Masquerol del V., P. Giró y B. de V., Chelin, Ramón Ferriol, A. Palau P., E. Serra Te-
resina, F. Clavell Serra, J. Montané, J. Mongay, J. Tobella, Angel Català, Plácido R., N. Ozrage, y Mossén Pau: —Lo qu' envian questa
setmana no fa per casa.

Ciutadans Lluís Salvador: Sentim la desgracia que ha tingut; pero ja
comprendrà que 'ls versos no son aproposit pel periódich.—J. Guasch
y E.: La poesia no diu res de nou y ademés es fluixa.—J. Pujadas
Truch: Li agraihim l'advertencia. De lls dos composicions qu'envia,
queda acceptada la segona.—Pere Cullerayre: N' acceptem una; l'altra
resulta pornogràfica.—Salvador Bonavia: La xarada te algunes versos
ma: acentuats.—J. Almaliv: Queda acceptat.—Follet: Està molt bé y
gracias.—E. Coll: Idem, idem.—Bernabé Llorens: Tindrem present la
seva súplica.—Pistacho: No 'ns fá 'l pes.—M. Planas y Eudalt Mar:
Han de tenir present que acostuma à ser molt més lo que rebém, que
lo que podém insertar.

LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20.

BARCELONA.—A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.